

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/39373, 07/39376 en 07/39378 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, van
15 november 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 16 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 november 2007, verzonden op 16 november 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het door appellant tegen de afwijzing van de aanvraag ingestelde beroep ongegrond verklaard en heeft die rechtbank, dezelfde nevenzittingsplaats, het door appellant tegen de vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

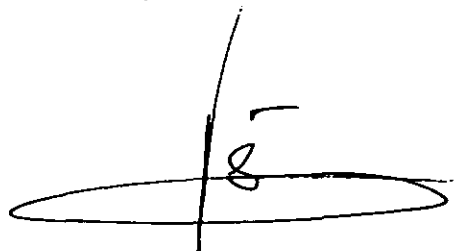
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2007

309-563.

Verzonden: 5 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6 lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet

V-nummer :
Kmar-incidentnr. : 453182

Piketadvocaat : Tel:

Ondergetekende, Theo Reinder de Jong, Opperwachtmeester

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking

Overwegende dat, aan

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Dominicaanse Republiek
Nationaliteit : Burger van Dominicaanse Republiek
Burgerlijke staat :
Tezamen met zijn kinderen jonger dan 16 jaar

IND lokatie:	AC Schiphol		
Dossiernr:	0710-12-0512		
ULAD ontvangstdatum:	12/10/07		
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	12 OKT 2007		
Registratie in naam mdw:	CA		
INDIS datum:	25		
Invoer-centrale naam mdw:	JW		
Invoer-centrale datum:	12/10 UAR 257		

(X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)

() artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(eventueel hieronder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 en lid 2 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

Aanmeldcentrum Schiphol

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had,

() in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
() in de taal, welke door mij verbalisant en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
(X) d.m.v. de tolk in de Spaans taal van het tolkencentrum telefonisch, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 12-10-2007

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking.,
Theo Reinder de Jong, Opperwachtmeester

(handtekening)

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 39376 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 39373 (beroep)
AWB 07 / 39378 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 15 november 2007

in de zaak van:

geboren op van Dominicaanse nationaliteit, verblijvende in
Uitzetcentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. P. Bouman, advocaat te Helmond,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 12 oktober 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 16 oktober 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 17 oktober 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 17 oktober 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 11 oktober 2007 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 17 oktober 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 39376 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 39373 (beroep)

AWB 07 / 39378 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 30 oktober 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M.P. Ufkes, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
- 1.5 Ter zitting is het onderzoek aangehouden, om verzoeker in de gelegenheid te stellen schriftelijk zijn visie op de uitspraken van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats in de zaken AWB 07 / 39294, 07 / 39300 en 07 / 39303 naar voren te brengen. Ter zitting heeft de voorzieningenrechter beide partijen gevraagd of zij hun toestemming verlenen voor sluiting van het onderzoek zonder nadere zitting na ontvangst van de schriftelijke reacties. Beide partijen hebben deze toestemming verleend. Verzoeker heeft bij schrijven van 5 november 2007, ontvangen op 6 november 2007, zijn visie kenbaar gemaakt. In een telefonische reactie heeft verweerder op 8 november 2007 laten weten geen aanleiding te zien om een nadere reactie te geven en toestemming te verlenen voor het sluiten van het onderzoek zonder nadere zitting. Hierna is het onderzoek gesloten en is de uitspraak bepaald op heden.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.7 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker is begin september togetreden tot de joodse congregatie in

zaaknummer: AWB 07 / 39376 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 39373 (beroep)
AWB 07 / 39378 (vrijheidsontneming)

3

Er zijn drie jongemannen, die ook lid waren van de congregatie, gedood. Naar aanleiding van deze moorden is er een protestmars gehouden op 8 oktober 2007, waar verzoeker ook aan heeft deelgenomen. Verzoeker heeft zijn land van herkomst verlaten omdat hij vreest dat hij ook gedood zal worden.

- 2.8 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, op het volgende standpunt gesteld. De verklaring dat verzoeker zich tot het joodse geloof heeft bekeerd wordt niet geloofwaardig geacht. Evenmin wordt geloofwaardig geacht dat hij behoort tot de joodse geloofsgemeenschap. Verzoeker heeft de hem gestelde vragen met betrekking tot het joodse geloof voor het grootste deel niet of niet juist kunnen beantwoorden. Nu verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk te zijn bekeerd tot het joodse geloof en te hebben deelgenomen aan een demonstratie, is het evenmin aannemelijk dat hij in zijn land van herkomst heeft te vrezen van de autoriteiten of de bevolking van de Dominicaanse Republiek.
- 2.9 Verzoeker heeft hiertegen in beroep het volgende aangevoerd. Verweerder heeft ten onrechte geoordeeld dat er geen vermoeden bestaat dat verzoeker in het land van herkomst te vrezen heeft voor vervolging. De onderhavige zaak leent zich niet voor afdoening in de AC-procedure. Ten gevolge van de korte tijd in deze procedure voor rechtsbijstand, heeft verzoeker onvoldoende tijd gekregen om samen met zijn gemachtigde onderzoek te doen en informatie naar boven te halen die het asielverzoek zou kunnen ondersteunen. Verweerder heeft daarom gehandeld in strijd met artikel 3:2 en 3:4, eerste lid, Awb. Daarnaast is het door de korte en inflexibele termijnen in de AC-procedure mogelijk dat asielzoekers geen effectief beroep op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) kunnen doen. Verweerder had nader onderzoek moeten doen naar een aantal aspecten van het relaas van verzoeker. Dit is ten onrechte nagelaten. Een en ander klemmt te meer, nu een andere asielzoeker uit de Dominicaanse Republiek die eveneens tot de joodse geloofsgemeenschap behoort, na te zijn teruggestuurd uit Frankrijk, is vermoord in de Dominicaanse Republiek. Dit is door verweerder niet weersproken. Ten onrechte wordt het niet geloofwaardig geacht dat verzoeker kort geleden is begonnen met een toetreding en bekering tot het joodse geloof. Verzoeker is eerst kort geleden bekeerd en moet dan ook nog veel leren over het joodse geloof. Verzoeker verwijst naar het overgelegde faxbericht van 14 oktober 2007, waarop zijn naam voorkomt en waaruit blijkt dat hij deel uitmaakt van de joodse gemeenschap in de Dominicaanse Republiek. Verweerder had eenvoudig onderzoek kunnen verrichten naar de authenticiteit, nu op dit faxbericht ook een telefoonnummer voorkomt. Verzoeker komt dan ook in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw.
- 2.10 In zijn reactie van 5 november 2007 heeft de gemachtigde van verzoeker een kopie van de grieven in het hoger beroep, gericht tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 4 november 2007 inzake AWB 07 / 39294 overgelegd.
- De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.11 Verweerder heeft in C14/3 (voorheen genummerd: C1/3.2) Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 (voorheen genummerd: C1/3.2.3) Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

zaaknummer: AWB 07 / 39376 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 39373 (beroep)
AWB 07 / 39378 (vrijheidsontneming)

4

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

- 2.12 De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder in het bestreden besluit niet een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, Vw aan verzoeker heeft tegengeworpen. De voorzieningenrechter ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat verzoeker niet zijn bekering tot het joodse geloof niet aannemelijk heeft gemaakt en dat het niet geloofwaardig wordt geacht dat verzoeker tot de joodse geloofsgemeenschap behoort en dat hij daarom niet aannemelijk heeft gemaakt gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter dient deze vraag bevestigend te worden beantwoord. Hiertoe is het volgende redengevend.
- 2.13 Verzoeker heeft de tijdens het nader gehoor gestelde vragen met betrekking tot het joodse geloof niet of onjuist heeft beantwoord. Zo heeft hij niet kunnen noemen wat de kern is van het joodse geloof. Het antwoord dat joden een keppeltje dragen, heeft geen betrekking op de basis van het joodse geloof. Daarbij heeft verzoeker een onjuiste betekenis toegekend aan het keppeltje. Verzoeker heeft daarnaast een onjuiste naam gegeven voor het heilige boek van de joden. Op de vraag waarin het joodse geloof verschilt van het katholieke geloof heeft verzoeker niet meer geantwoord dan dat de joden alleen in God geloven en de katholieken ook nog in Jezus en Maria. Verweerder heeft deze verklaring te summier kunnen achten en van verzoeker kunnen verwachten dat hij meer verschillen had kunnen noemen. Voorts heeft verweerder nog bij de beoordeling kunnen betrekken dat verzoeker geen informatie heeft kunnen verschaffen over de regels waaraan bekeerde joden zich dienen te houden en evenmin heeft kunnen aangeven wat de belangrijkste voorwaarde is om tot jood te kunnen worden bekeerd. Voorts heeft verzoeker niet kunnen aangeven welke taal in Israël wordt gesproken, wat Mikveh is, hoe lang de periode duurt waarin men joods wordt, wat er tijdens een gebedsdienst gebeurt, welke joodse feestdagen er zijn, wanneer het joodse Nieuwjaar valt of wat het verschil is tussen een joodse en een katholieke dienst. Evenmin heeft verzoeker kunnen beschrijven hoe een synagoge er van binnen uitziet. Dat er zich in de synagoge een afbeelding van God zou bevinden is bovendien onjuist. Gelet hierop heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt zich daadwerkelijk tot het joodse geloof te hebben bekeerd, noch dat hij tot de joodse gemeenschap behoort. Het ontbreken van kennis van het joodse geloof speelt zodoende een rol bij de beantwoording van de vraag of verzoeker zijn vrees voor vervolging vanwege dat geloof aannemelijk heeft gemaakt.
- 2.14 Ten aanzien van verzoekers verklaring voor zijn gebrekkige kennis met betrekking tot het joodse geloof, te weten dat hij eerst kortelings tot het jodendom is bekeerd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden. Van iemand die zich aangetrokken voelt tot het joodse geloof en zich daartoe stelt te hebben bekeerd, kan in redelijkheid verwacht worden dat hij meer vertelt over dat geloof. Het beroep van verzoeker op het faxbericht van 14 oktober 2007 maakt niet dat verweerder op dit punt tot een ander oordeel had behoren te komen. Ter zitting is naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht door de gemachtigde van verweerder opgemerkt dat niet

zaaknummer: AWB 07 / 39376 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 39373 (beroep)
AWB 07 / 39378 (vrijheidsontneming)

5

valt in te zien dat verzoeker dit bericht niet eerder en in origineel had kunnen overleggen. Wat daar echter verder ook van zij, ook gelet op de tekst vormt het bericht onvoldoende aanleiding om aan te nemen dat verzoeker hiermee aannemelijk heeft gemaakt tot het joodse geloof te zijn bekeerd of tot de joodse gemeenschap behoort, gelet op hetgeen hiervoor in rechtsoverweging 2.12 is overwogen.

- 2.15 Gelet op het feit dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt bekeerd te zijn tot het jodendom, dan wel te behoren tot de joodse geloofsgemeenschap, heeft verweerder geen aanleiding behoeven te zien nader onderzoek te verrichten naar een aantal aspecten van het relaas van verzoeker.
- 2.16 Ten aanzien van de stelling dat de onderhavige aanvraag niet in de AC-procedure afgedaan had mogen worden, oordeelt de voorzieningenrechter als volgt. Verzoeker heeft ter onderbouwing van deze stelling slechts enkele algemene problemen aangevoerd. Hiermee heeft hij niet aangegeven dat en hoe hij in de onderhavige zaak rechtstreeks in zijn belangen is geschaad. Voorts is niet gebleken dat verweerder nader onderzoek had moeten verrichten naar aanleiding van verzoekers aanvraag, zoals hiervoor reeds is overwogen. De enkele stelling dat een effectief beroep op het gestelde in artikel 3 EVRM door de korte procedure niet mogelijk is, biedt onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat de onderhavige aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan.
- 2.17 Hetgeen verzoeker in zijn reactie van 5 november 2007 heeft aangevoerd, vormt geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen. Hetgeen in een vergelijkbare zaak in hoger beroep is aangevoerd, ligt immers ter beoordeling voor bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.
- 2.18 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.19 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.20 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.21 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.22 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

zaaknummer: AWB 07 / 39376 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 39373 (beroep)
AWB 07 / 39378 (vrijheidsontneming)

6

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.23 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.24 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.25 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.26 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.W.S. de Groot, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 15 november 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van drs. S.R.N. Parlevliet, griffier.

Afschrift verzonden op : 16 NOV. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak is geen hoger beroep open, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft.

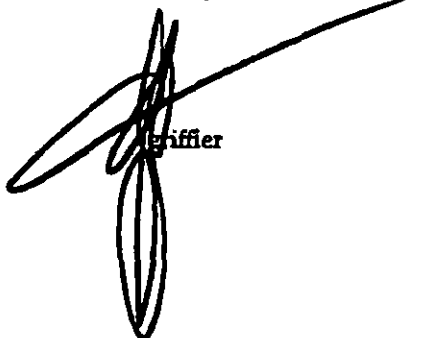

Voor aansluitend afschrift.

De rechtbank te 's-Gravenhage

Rechtbank 's-Gravenhage**nevenzittingsplaats Haarlem
Vreemdelingenkamer**

Postadres: postbus 1621, 2003 BR Haarlem

**De heer mr. P. Bouman
Noordende 28
5701 SR Helmond****Bezoekadres
Stationsplein 80
2011 LM Haarlem
Telefoon (023) 888 44 44
Fax (023) 888 97 02
Kortlopende zaken
Fax (023) 888 39 73 / 74
Voorfase
Fax (023) 888 39 76 / 77
Zittingsadministratie****Onderdeel
Contactpersoon
Doordienummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp****AC Schiphol
mevr M. van der Spoel
(023) 888 39 23
(023) 888 37 02
16 november 2007
procedurenummer 07 / 39376 BEPTDN GRO1 O5 PAR1
1
toezending afschrift uitspraak****Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.****Geachte heer,****Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het verzoek om een
voorlopige voorziening en het beroep is beslist met toepassing van artikel 8:86
Algemene wet bestuursrecht, alsmede op het beroep tegen de
vrijheidsontnemende maatregel.****Hoogachtend,**
Griffier**PV050**

BOUMAN**ADVOCATEN**

mr P. Bouman*
 mr N.A.P. Heesterbeek
 mr M.P. Ufkes

Noordende 28
 5701 SR Helmond
 tel 0492 527080
 fax 0492 527745

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

20 NOV 2007

ZAAYER

AAR

AAR

FAX

AAN : Raad voor State

ONDERWERP : Hoger Beroep

Procedurenummer : 07 / 39373 : 39376: 39378

Inzake :

Geboren :

IND-nummer : 0710.12.0312

V-nummer :

Burger van de Dominicaanse Republiek

DOSSIERNUMMER : 07/10/05

FAX NUMMER : 070-3651380

DATUM : 20 november 2007

VAN : mr P. Bouman

Bouman cs Advocaten
 Noordende 28 5701 SR Helmond
 tel 0492-527080 fax 0492-527745

Bij het onderhavige Hoger Beroep worden de navolgende stukken in kopie overgelegd:

- bestreden uitspraak d.d. 15 november 2007

Indien niet alle pagina's worden ontvangen,
 wordt u verzocht telefonisch contact op te nemen.

20. NOV. 2007 17:54

BOUMAN ADVOCATEN CS.

NR. 3313

P. 2

BOUMAN

ADVOCATEN

mr P. Bouman*
mr N.A.P. Heesterbeek
mr M.P. Ufkes

Noordende 28
5701 SR Helmond
tel 0492 527080
fax 0492 527745

alsmede per fax
Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Helmond 20 november 2007
Inzake / Staat
Uw ref. 07 / 39376, 39373, 39378 BEPTDN KOS1 05 MAR2
Onze ref. 07/10/05

Inzake :
Geboren :
IND-nummer: 0710.12.0312
V-nummer : 2718145259
Burger van de Dominicaanse Republiek

Hoogedelgestreng College,

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 NOV 2007	
ZAAK:	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

De heer L verblijvende te Alphen aan de Rijn, in het Detentiecentrum Alpen aan de Rijn te dezer zake woonplaats kiezende te Helmond aan het Noordende 28, ten kantore van mr P. Bouman, advocaat en procureur, die ten deze verklaart bepaaldelijk door hem gevolmachtigd te zijn tot ondertekening en indiening van het onderhavige beroepschrift stelt in de hoedanigheid van gemachtigde Hoger Beroep in tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter en de rechtbank te Haarlem d.d. 15 november 2007, verzonden d.d. 16 november 2007 onder registratienummer AWB 07/39376, 39373, 39378 waarbij als volgt is beslist:

"verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond" (voorzieningenrechter);

"wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af" (voorzieningenrechter);

"verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond" (de rechtbank);

"wijst het verzoek tot toekenning van de schadevergoeding af" (de rechtbank).

Appellant kan zich met vermelde uitspraak niet verenigen en voert tegen vermelde uitspraak de navolgende grieven aan:

Grief 1 Ten onrechte wordt door de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 overwogen dat: "de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat verzoeker zijn bekering tot het Joodse geloof niet aannemelijk heeft gemaakt en dat het niet geloofwaardig wordt geacht dat verzoeker tot de Joodse geloofsgemeenschappen behoort en dat hij daarom niet aannemelijk heeft gemaakt gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter (...) bevestigend (dient) te worden beantwoord."

In dit kader oordeelt de voorzieningenrechter ten onrechte dat: "verzoekers verklaring voor zijn gebrekkige kennis met betrekking tot het Joodse geloof, te weten dat hij eerst kortelings tot het Jodendom is bekeerd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden. Van iemand die zich aangetrokken voelt tot het Joodse geloof en zich daartoe stelt te hebben bekeerd, kan in redelijkheid verwacht worden dat hij meer verteld over dat geloof. Het beroep van verzoeker op het faxbericht van 14 oktober 2007 maakt niet dat verweerder op dit punt tot een ander oordeel had behoren te komen" (zie rechtsoverweging 2.14);

Appellant is van mening dat de voorzieningenrechter bij bovenstaand oordeel over het hoofd heeft gezien dat verweerder haar onderzoeksplicht aangaande de verklaringen van appellant in het algemeen en met betrekking tot het Joodse geloof, de wijze van bekering en de herkomst van het faxbericht van 14 oktober 2007 in het bijzonder heeft verzaakt.

Ad grief 1:

Appellant heeft in zijn verweerschrift voldoende gemotiveerd aangetoond waarom hij niet (geheel) juist heeft kunnen beantwoorden de vragen over het Joodse geloof.

De rechtbank heeft over het hoofd gezien dat verweerder zich nader had dienen te informeren over de inhoud en de omstandigheden waaronder zijn bekering heeft plaatsgevonden.

Ook met betrekking tot het genoemde faxbericht van 14 oktober 2007 heeft de voorzieningenrechter over het hoofd gezien dat dit faxbericht in combinatie met het door appellant afgelegde relaas voor verweerder aanleiding had dienen te zijn om onderzoek in te stellen aangaande de verklaringen van appellant, althans dat verweerder appellant de kans had moeten bieden zelf nadere informatie te verzamelen, hetgeen in de korte "ac-procedure" niet mogelijk is geweest.

Appellant geeft aan dat hij heeft voldaan aan zijn verplichting om feiten in te brengen ter staving van zijn asielaanvraag en deze feiten, voor zover mogelijk, aannemelijk heeft gemaakt.

Daarbij moet in ogenschouw worden genomen dat voorgaande voor asielzoekers en vluchtelingen bijzonder moeilijk is, gezien de bewijsnood waarin vluchtelingen, zoals appellant, verkeren.

Daarom geeft appellant aan dat verweerder de plicht heeft om verder te gaan met het vaststellen en beoordelen van de relevante feiten indien de asielzoeker/vluchteling heeft gedaan wat van hem redelijkerwijs gevergd kan worden.

Appellant geeft aan dat hij in dit kader redelijkerwijs gedaan heeft wat van hem gevergd kan worden en dat van verweerder derhalve kan worden geëist dat hij appellant begeleidt bij het leveren van bewijs.

Deze gehoudenheid van verweerder om appellant te helpen bij het vergaren van bewijs is onder meer gebaseerd op het uitgangspunt dat verweerder het algemeen belang behartigt.

Dat algemeen belang omvat ook de naleving van de fundamentele normen zoals artikel 33, lid 1 Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM.

Tevens wordt door appellant aangegeven dat uit de onderzoekspllicht van verweerder voortvloeit dat aan appellant voldoende kans wordt gegeven om aan zijn informatieplicht te voldoen.

Met andere woorden: er moet appellant een reële mogelijkheid worden geboden alsnog bewijs te leveren, in de onderhavige gevoerde AC-procedure is dat niet het geval geweest.

Door de voorzieningenrechter is bovenstaande ten onrechte over het hoofd gezien.

Grief 2 Ten onrechte wordt door de voorzieningenrechter geoordeeld dat: "de enkele stelling dat een effectief beroep op het gestelde in artikel 3 EVRM door de korte procedure niet mogelijk is, biedt onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat de onderhavige aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan."

In dit kader wordt door de voorzieningenrechter tevens ten onrechte overwogen dat appellant: "niet (heeft) aangegeven dat en hoe hij in onderhavige zaak rechtstreeks in zijn belangen is geschaad".

Ad grief 2:

Zoals hierboven al aangegeven, dient verweerder appellant voldoende kans te geven aan zijn informatieplicht te voldoen en hem de mogelijkheid tot herstel van verzuim te bieden.

Hieruit volgt onder meer dat, nu verweerder van mening is dat appellant incompleet danwel ontoereikend bewijs heeft geleverd, verweerder appellant in de gelegenheid dient te stellen de ontbrekende gegevens aan te vullen.

Appellant geeft aan dat de in zijn zaak gevoerde AC-procedure, gelet op de complexiteit van de zaak en de ingewikkeldheid van het vergaren van materiaal, appellant te weinig mogelijkheden heeft verschaft om aan zijn informatieplicht te voldoen.

Bovenstaande klemte te meer nu, door de korte termijnen van de AC-Procedure appellant onvoldoende mogelijkheden heeft gekregen om bewijs te vergaren, verweerder zich blootstelt aan het risico dat terugsturing van appellant naar zijn land van herkomst in strijd komt met artikel 3 EVRM.

Appellant stelt in dit kader dat hij in zijn beroepschrift d.d. 25 oktober 2007 voldoende concreet heeft onderbouwd dat de korte termijnen van de AC-procedure het hem niet mogelijk maken nadere informatie aan te leveren om zijn asielrelaas te ondersteunen. Dit blijkt met name uit het overlegde artikel "de AC-procedure" van mr Lineke Slingenberg en mr Neda Oliai NAV nummer 2 april 2007 bladzijde 92 en verdere.

Appellant heeft in zijn beroepschrift concreet nader aangegeven dat hij in de gelegenheid had dienen te worden gesteld om te trachten nadere informatie aan te leveren omtrent onder andere het bestaan van een Rabbijn op de Dominicaanse Republiek, de wijze van bekering en de overige achtergronden van zijn asielrelaas.

Op grond van de overwegingen en conclusies in het bovengenoemde artikel van Slingenberg en Oliai dient de conclusie te worden getrokken dat het nader vergaren van bewijsmateriaal door appelland, als bovenvernoemd, niet mogelijk is binnen de AC-procedure.

Derhalve heeft appelland voldoende concreet aangegeven dat hij in de onderhavige zaak rechtstreeks in zijn belangen is geschaad door de korte AC-procedure weshalve hij geen effectief beroep heeft kunnen doen op het gestelde in artikel 3 EVRM. Dit wordt door de voorzieningenrechter ten onrechte over het hoofd gezien.

Appellant stelt zich op het standpunt dat artikel 3 EVRM een absoluut gebod inhoudt waarvoor nationale procedurele bepalingen dienen te wijken.

Nu in het onderhavige geval appellant onvoldoende mogelijkheden heeft gekregen ter onderbouwing van zijn asielrelaas voorziet artikel 3 EVRM erin dat appellant voor alsnog niet wordt uitgezet en dat zijn procedure voortgezet dient te worden in een "open OC" waarbij vervolgens voldoende zorgvuldig kan worden nagegaan of er inderdaad sprake is van een schending ex artikel 3 EVRM.

Grief 3 Ten onrechte wordt door de rechtbank in rechtsoverweging 2.23 overwogen dat zij geen grond ziet voor het oordeel dat de toepassing of de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de vreemdelingenwet 2000 danwel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is; in dit kader overweegt de rechtbank tevens ten onrechte dat zij het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding zal afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.

Ad grief 3

Appellant stelt zich op het standpunt dat er sprake van bijzondere feiten en omstandigheden die in casu bewerkstelligen dat aan appellant geen vrijheidsontnemende maatregelen had opgelegd mogen worden.

Appellant geeft aan, op grond van voorstaande, dat hij in een "open OC" geplaatst had dienen te worden opdat hem voldoende mogelijkheden ter beschikking zouden staan om zijn asielrelaas nader te onderbouwen.

Door het feit dat hij in vreemdelingenbewaring is gesteld wordt hem bovengenoemde mogelijkheid ontnomen.

Mede gezien het feit dat zijn asielrelaas voldoende aanknopingspunten biedt om bovenstaande toe te staan, had verweerder kunnen volstaan met het toepassen van een lichter middel zoals een meldplicht.

Nu appellant asiel heeft aangevraagd in Nederland valt ook niet in te zien dat er zijdens appellant sprake is van een risico dat hij zich aan uitzetting zal onttrekken.

Ook beschikt hij over voldoende identiteits-/grensoverschreidingspapieren.

Derhalve is appellant van oordeel dat de rechtbank bij afweging van alle bovengenoemde betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond heeft verklaard.

Op grond van bovenstaande is appellant tevens van mening dat de rechtbank ten onrechte het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijst.

Ten onrechte wordt door de rechtbank met bovenstaande geen rekening gehouden.

Bij het onderhavige Hoger Beroep worden de navolgende stukken in kopie overgelegd:

- bestreden uitspraak d.d. 15 november 2007

Gelet op het vorenstaande verzoek ik u namens appellant dit Hoger Beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat aan appellant een verblijfsvergunning asiel wordt verleend, met veroordeling van verweerder in de kosten die appellant in verband met de behandeling van dit Hoger Beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Helmond, 20 november 2007

P. Bouman
gemachtigde

Plo m. o. c. / [handwritten signature]